

Κ. ΠΑΤΑΒΟΥΚΑΣ: Έβαζα σε προτεραιότητα την χαρά του παιχνιδιού

Λ. ΛΥΜΟΥΡΑ: Respect στις παλιές αθλήτριες που παίζουν ακόμη

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΒΡΑΒΕΥΣΕΩΝ: Λάμψη και συγκίνηση

Α.Ο. ΠΡΩΤΕΑΣ

Το... καμάρι του
Νέου Κόσμου

Η επιτυχημένη σεζόν ολοκληρώνεται στην Μαρκίζα στις 23 Ιουνίου!

Όπως έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια η σεζόν ολοκληρώνεται για τον Σύλλογο Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδος με το δείπνο με συνοδεία γευστικών μεζεδών και όμορφης μουσικής.

Το ραντεβού μας φέτος, είναι για την Τρίτη 23 Ιουνίου (ώρα προσέλευσης 21:00) στο μουσικό μεζεδοπωλείο, Μαρκίζα, που λειτουργεί σε νέα διεύθυνση! Στα Βριλήσσια στην Λεωφόρο Πεντέλης 112-114!

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΠΑΚΕ καλεί όλα τα μέλη να έρθουν στο δείπνο μας για να γιορτάσουμε το τέλος μιας ακόμη πολύ δραστήριας σεζόν.

Στο πλαίσιο της συνάντησης μας θα πραγματοποιηθούν βραβεύσεις των Ομάδων Μπάσκετ του ΣΠΑΚΕ, ολοκληρώνοντας έτσι μια «γεμάτη» και πολύ ενδιαφέρουσα μπάσκεττική χρονιά!

Θα βραβευτούν η Ομάδα 60+ του ΣΠΑΚΕ η οποία κατέκτησε την πρώτη θέση στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παλαιμάχων Καλαθοσφαιριστριών και Καλαθοσφαιριστών Ελλάδας – Κύπρου, καθώς και η Γυναικεία Ομάδα του Σ.Π.Α.Κ.Ε 35+ η οποία κατέκτησε την 2η θέση στην ίδια διοργάνωση.

Επίσης θα βραβευτεί η Πρωταθλήτρια Ομάδα και ο ΜVP του Πρωταθλήματος ΣΠΑΚΕ της σεζόν 2025-26.

Αθλητές, μέλη, οικογένειες και φίλοι καλείστε να τιμήσετε την επιτυχία των ανδρών και γυναικών μας που μας έκαναν περήφανους.

Το μπάσκετ ενώνει και δεν χωρίζει

Το ελληνικό μπάσκετ περνάει μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από μεγάλες αντιφάσεις. Από την μια πλευρά το ενδιαφέρον του φιλάθλου κοινού έχει αυξηθεί σε σημαντικό βαθμό όπως φαίνεται από την προσέλευση των θεατών στα γήπεδα και από το αντίτιμο των εισιτηρίων που έχει ανέβει σημαντικά σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν.

Τα κλειστά γήπεδα στο Πρωτάθλημα μας έχουν ανακαινιστεί και οι παρεχόμενες υπηρεσίες προς τους φιλάθλους έχουν αναβαθμιστεί. Από την άλλη πλευρά, ωστόσο, οι Έλληνες πρωταγωνιστές στις ομάδες διαρκώς μειώνονται, ενώ όσα «αστεράκια» αρχίζουν να λάμπουν προτιμούν τις πολύ καλά οικονομικά και αθλητικά προτάσεις των κολεγίων των ΗΠΑ.

Ενώ θα περίμενε κανείς ότι η νέα «άνοιξη» του αθλήματος θα προσέλκυε παιδιά στις ακαδημίες του μπάσκετ, δεν παρατηρείται σημαντική αύξηση νέων αθλητών και ίσως να οφείλεται στο γεγονός ότι οι Έλληνες πρωταγωνιστές στο Πρωτάθλημα μειώνονται αντί να αυξάνονται.

Επιπλέον παρατηρούμε ότι η τοξικότητα είναι πάντα παρούσα στις κρίσιμες «μάχες» του Πρωταθλήματος και δυστυχώς ούτε φέτος αποφεύχθηκαν στιγμές που απωθούν τους υγιείς φιλάθλους.

Ως ΣΠΑΚΕ θέλουμε σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς να συμβάλλουμε στην περαιτέρω ανάπτυξη του ελληνικού μπάσκετ ώστε να αναδείξει δικά του παιδιά. Ως Σύλλογος που απευθύνεται σε όλες τις αθλήτριες και όλους τους αθλητές ανεξαρτήτως σωματειακής προέλευσης δίνουμε το μήνυμα ότι το μπάσκετ ενώνει και δεν χωρίζει.

Θα είναι κρίμα σε αυτή την συγκυρία που νέοι επενδυτές έχουν μπει σε ΠΑΟΚ, Άρη και αρκετές ομάδες να μην εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία για αναβάθμιση του μπάσκετ συνολικά. Εμείς ως Σύλλογος θέλουμε και μπορούμε να βοηθήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Μ. Κυρίτσης, Πρόεδρος Δ.Σ.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΤΑΒΟΥΚΑΣ

«Μας άρεσε να παίζουμε για την Εθνική ομάδα»

Με 162 συμμετοχές ο Κώστας Παταβούκας είναι ο 13ος στην ιστορία της Εθνικής ομάδας. Σε συλλογικό επίπεδο έχει κατακτήσει Ευρωλίγκα, Πρωτάθλημα και Κύπελλο Ελλάδας με τον Παναθηναϊκό και Κύπελλο Ιταλίας με την Βίρτους Μπολόνια.

Ο 60χρονος σήμερα Παταβούκας, που ξεκίνησε την καριέρα του από τον Αστέρα Εξαρχείων και συνέχισε στην ΑΕΚ, παραμένει ενεργός στο μπάσκετ με την ακαδημία του Leaders Academy. Συνεπώς έχει πολλές εμπειρίες να μοιραστεί, άποψη για το παρόν και ιδέες για το μέλλον.

Τι είναι για σένα το μπάσκετ;

«Η πιο εύκολη απάντηση θα μπορούσε να είναι ότι το μπάσκετ είναι η ζωή μου. Αλλά και πάλι όταν το σκέφτεσαι καλύτερα λες είναι τόσο μεγάλο το μπάσκετ; Ή τόσο μικρή η ζωή; Απλά το μπάσκετ είναι αυτό που με έφερε έως εδώ.

Που με βοήθησε να κάνω πράξη κάποια από τα όνειρα μου, να δημιουργήσω έναν κύκλο ανθρώπων που ακόμη πορευόμαστε μαζί στην ζωή. Φίλους και παρέες που μας συνέδεσαν κοινά οράματα, χαρές και λύπες. Το μπάσκετ είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της ζωής μου. Καθοριστικό στην διαμόρφωση του ποιος είμαι. Μου έδωσε την δυνατότητα να γνωρίσω και άλλα πράγματα στην ζωή μου που επίσης συνέτειναν στην διαμόρφωση του χαρακτήρα μου, της γνώσης, της εμπειρίας».

Σε ένα παιδί 12 χρονών που ξεκινάει να παίζει μπάσκετ τι θα έλεγες;

«Δεν θα έλεγα τίποτα. Σε ένα παιδί 12 χρονών θα στεκόμουν δίπλα του, να το βοηθήσω να γεμίσει αυτοπεποίθηση, να κάνει με σιγουριά αυτό που του αρέσει και θέλει. Το εύκολο πράγμα είναι να λες λόγια. Να του λες πόσο καλός είναι και πόσο καλός θα γίνει.

Τα λόγια έχουν μια αξία, αλλά περισσότερη αξία έχει να πιστέψει στον εαυτό του και σε αυτό που κάνει. Να κυνηγήσει το όνειρο και τον στόχο του. Το βασικότερο, όμως, είναι να μάθει να δουλεύει.

Αυτό δεν θα του το χαρίσει κανείς. Τα λόγια το χειρότερο που κάνουν είναι ακριβώς αυτό: Δηλαδή είναι μια θεωρία, μια ιδανική αποτύπωση του ιδανικού.

Εκείνο που πρέπει να κάνει σε ένα παιδί

Από αριστερά οι Φ. Χριστοδούλου, Π. Γιαννάκης, Κ. Παταβούκας και Π. Φασούλας στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λος Άντζελες το 1996

είναι να του συμπαραστήκεσαι, να του δείχνεις το δρόμο απλώς. Να μάθει να παλεύει, να μάθει να κυνηγάει ο ίδιος τα όνειρα του. Να του διδάσκεις την εμπειρία σου αλλά με ένα τρόπο να του αφήνεις τον χώρο να διαμορφώνεται ως προσωπικότητα και χαρακτήρας.

Συνήθως ως μεγαλύτεροι και ως γονείς κάנוμε το λάθος βιώματα δύσκολα δικά μας να προσπαθούμε να τα ακυρώσουμε πριν συμβούν στα παιδιά μας, να μην τα νιώσουν επειδή τα νιώσαμε εμείς. Κολοκύθια!

Η ζωή θα τα φέρει, το θέμα είναι να μάθεις να τα αντιμετωπίζεις ο ίδιος.

Σε ένα παιδί 12 χρονών λοιπόν πρέπει να κρατάς ψηλά την χαρά του για το παιχνίδι».

Εσύ προσωπικά έβαζες σε προτεραιότητα την χαρά του παιχνιδιού ή την καριέρα;

«Έβαζα σε προτεραιότητα την χαρά του παιχνιδιού. Όλα τα υπόλοιπα ήρθαν μόνα τους. Ήταν και άλλες εποχές. Δεν υπήρχαν ξένοι όταν πήγα στην ΑΕΚ το 1985. Το ελληνικό μπάσκετ τότε έμαχνε πιο βαθιά στο κομμάτι της ακατέργαστης ανάπτυξης γιατί δεν υπήρχε οργανωμένο σχέδιο.

Ένα οργανωμένο αναπτυξιακό ξεκίνησε το 1982 ή '83 με τον Κώστα Πολίτη αλλά δεν είχε προκύψει η κοινωνική έκρηξη που έφερε τον κόσμο στο μπάσκετ σε όλη την Ελλάδα.

Οι ευκαιρίες για τα παιδιά ήταν πιο κοντά ως το πούμε έτσι. Να φανταστείς ότι όσο

ήμουν ακόμη στον Αστέρα Εξαρχείων είχα παίξει σε Εθνική Παίδων, Εφήβων και σε μια δεύτερη Εθνική Ανδρών με παιδιά που ήταν στον προθάλαμο της πρώτης ομάδας.

Με τον Αστέρα Εξαρχείων έπαιξες μέχρι Α' ΕΣΚΑ;

«Όχι δεν πρόλαβα, ανεβήκαμε στα μπαράζ από Β' ΕΣΚΑ στην Α' και πήρα μεταγραφή στην ΑΕΚ. Δεν πρόλαβα να παίξω Α' ΕΣΚΑ».

Ποιες ήταν οι πιο έντονες χαρές και λύπες στην καριέρα σου;

«Ο αθλητισμός δεν σταματάει ποτέ. Το σκαμpanέβασμα της δόξας και της συντριβής, της λύπης είναι συνεχές και είναι πολύ μεγάλο μάθημα ζωής που μπορεί να σου δώσει το μπάσκετ.

Η διαχείριση να αποφύγεις το ζενίθ και το ναδίρ είναι ανεκτίμητο μάθημα. Εμείς μαθαίναμε να το διαχειριζόμαστε μόνοι μας. Τότε οι ομάδες σαν οργανισμοί ήταν «φτωχοί», όχι απαραίτητα οικονομικά, αλλά σε τρόπο οργάνωσης, στο οργανόγραμμά τους, δεν υπήρχαν βασικές επιστημονικές υποστηρίξεις.

Δεν υπήρχε γυμναστής, φυσιοθεραπευτής ακόμη. Έλειπαν τα αυτονόητα ακόμη και σε ομάδες Α1.

Μαθαίναμε να χειριζόμαστε μόνοι μας όλα αυτά που μας τύχαιναν. Ο καθένας ανάλογα με τον χαρακτήρα του.

Πρέπει όμως, μοιραία να διαλέξεις κάποιες στιγμές της ζωής σου. Οι λύπες είναι οι

τραυματισμοί, είχα πάθει και χιαστό στην ΑΕΚ και αχίλλειο στον Παναθηναϊκό την σεζόν που πήραμε το πρώτο ευρωπαϊκό. Οι χαρές ήταν πολύ μεγάλες νίκες, αλλά μεγάλη χαρά είχαμε και όταν μαζευόμασταν στην Εθνική ομάδα. Δεν αφορούσε μια στιγμή ή μια κατάκτηση, αλλά ήταν μια μεγάλη χαρά.

Μαζευόμασταν φίλοι που ήμασταν αντίπαλοι όλοι την χρονιά. Περνάγαμε καλά, παίζαμε καλά, ήμασταν μια δεκαετία, τουλάχιστον, στην κορυφή, όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και στον κόσμο.

Μας γέμιζε χαρά. Τεράστια χαρά ήταν το 1996 όταν κατακτήσαμε το ευρωπαϊκό στο Παρίσι ή το 1999 όταν κατακτήσαμε το Πρωτάθλημα Ελλάδας μέσα στο ΣΕΦ.

Γιατί ειδικά το 1999 είχαμε συσσωρεύσει ένα απωθημένο χρόνων, διότι το πλεονέκτημα έδρασε από την regular season ήταν θέσφατο. Όποιος έπαιρνε το πλεονέκτημα έπαιρνε και το Πρωτάθλημα. Το «σπάσαμε» μέσα στο ΣΕΦ όταν είχαμε και μια μικρή... στάμπα loser.

Υπάρχουν χαρές διαρκείας όπως όταν μαζευόμασταν στην Εθνική ομάδα και πολύ μεγάλες χαρές που αφορούσαν στιγμές όπως κατάκτηση τίτλων».

Η Εθνική ήταν κάτι ιδιαίτερο για σας, έτσι δεν είναι; Δεν ήταν μια υποχρέωση, ούτε σκεφτόσασταν ότι μέσα από την Εθνική θα βρείτα καλύτερο συμβόλαιο, έτσι δεν είναι;

«Δεν το βλέπαμε έτσι εμείς ποτέ. Η Εθνική ήταν κάτι που γουστάρουμε. Υπήρχε η εξής ιδιαιτερότητα και αυτό είναι ένα κομμάτι.

Η πόλωση του ελληνικού Πρωταθλήματος πιστεύω ότι ήταν πολύ μεγαλύτερη τότε. Ήταν πολύ μεγάλη η ψυχολογική κούραση. Δεν συγκρίνω με το σήμερα, αλλά η μεγάλη διαφορά εκείνων των εποχών ήταν ότι δεν υπήρχε καλεντάρι το οποίο τακτοποιούσε τις διοργανώσεις με τέτοιο τρόπο ώστε να δίνει την δυνατότητα να υπάρχουν κενά ξεκούρασης.

Τότε τελειώναμε μια εξοντωτική σεζόν με Πρωτάθλημα και Ευρώπη και μπαίναμε κατ' ευθείαν σε μια προετοιμασία 45 ημερών, κατακαλόκαφο και οι υποχρεώσεις με την διεθνή διοργάνωση που παίρναμε μέρος μας έφτανε στην έναρξη της προετοιμασίας με την ομάδα μας για την επόμενη σεζόν.

Το πρόγραμμα αυτό ήταν εξοντωτικό κυρίως ψυχικά. Δεν έδινε τον χρόνο σε εμάς να αποσυμπίεστούμε και να ξεκινήσουμε. Πηγαίναμε στην Εθνική και ήταν ακριβώς εκείνη η περίοδος και ο χώρος που μας συνέβαινε αυτό.

Για αυτό και χαιρόμασταν που μαζευόμασταν γιατί κάναμε καλή παρέα και μας δινόταν η δυνατότητα να αποσυμφορήσουμε

την ένταση. Αυτό καμιά φορά μας έβαζε σε μελαγχολία. Όπως είχε γίνει στην Ουάσινγκτον με τον Παναγιώτη Φασούλα.

Όταν έρχεσαι από μια εξοντωτική χρονιά δεν βγαίνει αλλιώς. Δεν είναι ότι κάποιος είναι... χαβαλές. Προσπαθούσε με κάποιο τρόπο να περάσεις και καλά και να ξεφύγεις.

Είχαμε όμως ένα φιλότιμο το οποίο όταν έφτανε η ώρα και απροσόντοι να ήμασταν – γιατί η προετοιμασία δεν ήταν αυτή που έπρεπε – το καλύπταμε τις περισσότερες φορές σε συνδυασμό με την ποιότητα που είχαμε».

Το φιλότιμο είναι η διαφορά στην Εθνική με το σήμερα;

«Το φιλότιμο από μόνο του μια φορά μπορεί να σε σώσει αλλά πρέπει να έχεις και ένα πάθος, μια ποιότητα, κατανόηση της κατάστασης».

Υπήρχε μια άλλη αντίληψη για τον χώρο του μπάσκετ. Σήμερα σε πρώτο πλάνο είναι οι ομάδες, το συλλογικό συμφέρον και όχι το συμφέρον του μπάσκετ, έτσι δεν είναι;

«Η έκφραση του ελληνικού μπάσκετ είναι η Εθνική. Αυτό υπήρχε. Η «βιτρίνα» έχεις δικίο δεν ήταν η ομάδα, ήταν η Εθνική. Η θέση της Εθνικής στο παγκόσμιο στερέωμα. Επίσης επειδή είχε έρθει η επιτυχία του 1987 αμέσως συνδυασμένη με την επιτυχία του '89.

Αμέσως συνδυασμένη με την επιτυχημένη παρουσία στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της Αργεντινής του 1990. Ήταν συνεχόμενες επιτυχίες που αύξαναν το αίσθημα του καθήκοντος. Νιώθαμε ότι η παρουσία της Εθνικής δεν ήταν κάτι συγκυριακό, κάτι τυχαίο, αλλά μια συνολική επιτυχία και πως ήμασταν υποχρεωμένοι να το διαφυλάξουμε όσο μπορούσαμε».

Ένας Σύλλογος Παλαιμάχων για όλους τους αθλητές ανεξαρτήτως σωματειακής προέλευσης, όπως ο ΣΠΑΚΕ τι μπορεί να προσφέρει κατά την γνώμη σου;

«Το μπάσκετ είναι ένα νήμα, μια συνέχεια. Τίποτε δεν είναι αποκομμένο. Η ιστορία μας διδάσκει και πρέπει να μας οδηγεί. Κάποιοι ανοίγουν ένα μονοπάτι στο δάσος. Αυτό το μονοπάτι οι επόμενοι θα το κάνουν μεγαλύτερο. Οι μεθεπόμενοι δρόμο και εκείνοι που θα ακολουθήσουν λεωφόρο.

Κάποιοι όμως έκαναν την αρχή, έδειξαν τον δρόμο. Πρέπει να σεβόμαστε αυτούς που έδειξαν τον δρόμο και είναι ο οδηγός.

Δεν είμαι από αυτούς που λένε ότι το μπάσκετ που παίζαμε εμείς παλιά ήταν καλύτερο. Όχι δεν είναι καλύτερο. Εγώ πιστεύω ότι αυτό που παίζεται τώρα είναι καλύτερο και αυτό που θα έρθει αργότερα θα είναι καλύτερο.

Παλιολάτρης δεν είμαι αλλά το να σέβεται την ιστορία, να παίρνεις διδάγματα είναι πολύ σημαντικό. Ο ΣΠΑΚΕ μπορεί να μεταφέρει την γνώση και την εμπειρία χωρίς απαίτηση.

Η συνέχεια του νήματος για μένα δείχνει την ύπαρξη του σεβασμού και την συναίσθηση ότι υπάρχει δρόμος που έχει συνέχεια.

Η ύπαρξη του ΣΠΑΚΕ δίνει την δυνατότητα να προστρέχουμε στις αναμνήσεις, που είναι κάτι ωραίο, να εκτιμούμε ανθρώπους που συνεισέφεραν στην ανάπτυξη, να εκτιμούμε ανθρώπους οι οποίοι βοήθησαν.

Ένας Σύλλογος Παλαιμάχων δεν στέκεται μόνο στο παρελθόν, ακουμπάει και ανθρώπους που συνεισφέρουν τώρα στο μπάσκετ, ο καθένας από το σημερινό πόσο του, από την δυνατότητα του λειτουργεί προς το συμφέρον του μπάσκετ.

Υπάρχει μια όσωση. Είναι σημαντικό. Δεν είναι αποκομμένο. Η συμμετοχή παλαιμάχων έστω και με αυτό τον τρόπο διαφυλάττει αξίες. «Φυλάτε Θερμοπόλτες».

Ανθρώπους που έγραψαν ιστορία στο άθλημα δεν μπορεί να τους αγνοήσεις γιατί η γνώση και η αγάπη τους για το μπάσκετ μπορεί να είναι χρήσιμες για την εξέλιξη. Χωρίς να έχουν κάποιο συμφέρον».

Εσύ από την δική σου ακαδημία τι θέλεις να δώσεις στο μπάσκετ;

«Εγώ θέλω και το έχω καταφέρει, έχω δημιουργήσει μια ακαδημία από το 2008, να βλέπω παιδιά να παίζουν μπάσκετ παντού. Τα παιδιά που ξεκίνησαν πριν 18 χρόνια και ήταν 6-7 χρονών όταν ήρθαν στην ακαδημία παίζουν μπάσκετ σε διάφορες ομάδες της Αθήνας.

Δεν με νοιάζει το επίπεδο. Πέρασε ο Αρσενόπουλος που παίζει στην ΑΕΚ στην Α1, ο Αλέξανδρος Προϊσκόκος που αγωνίζεται στην Α2, στην Γ' Εθνική άλλα παιδιά, στην ΕΣΚΑ εκατοντάδες παιδιά.

Θέλω να πω ότι πέρασαν παιδιά που αγάπησαν το μπάσκετ, μπήκαν στις σχολές τους, έχουν το επαγγελματικό προσανατολισμό τους. Αγάπησαν το μπάσκετ, όμως, και είναι μέσα στο μπάσκετ. Αυτό με ενδιαφέρει.

Μακάρι να μπορούσες να βγάξεις πρωταθλητές, αλλά δεν μπορείς το κάνεις συνέχεια. Θα τύχει και αυτό στην πορεία αλλά δεν είναι οι πολλοί. Είναι ευτυχία, όμως, οι πολλοί να γεμίζουν το μπάσκετ με αγάπη, υπευθυνότητα, με συνείδηση, με σωστό τρόπο.

Επενδύουμε στο παιδί και όχι στο αποτέλεσμα. Βρίσκω λάθος ενώ στόχος είναι να κερδίζεις να διακηρύττεις το αντίθετο. Εκεί θολώνει και το μήνυμα και η σχέση πλέον του παιδιού με το μπάσκετ».

Λαμπρή η Ετήσια Εκδήλωση Βραβεύσεων

Παρουσία των αξιότιμων πρώην Προέδρου της Δημοκρατίας κ. **Προκόπη Παυλόπουλου**, πρώην Πρωθυπουργού κ. **Κωνσταντίνου Καραμανλή**, του Επίτιμου Αρχηγού ΓΕ-ΕΘΑ Στρατηγού ε.α. κ. **Κωνσταντίνου Φλώρου**, του Περιφερειάρχη Αττικής κ. **Νίκου Χαρδαλιά**, της **Έλενας Κουντουρά**, εκλεγμένης Ευρωβουλευτού και πρώην Υπουργού Τουρισμού, του πρώην βουλευτή **Ανδρέα Λοβέρδου**, θρύλων του ελληνικού μπάσκετ όπως των **Παναγιώτη Γιαννάκη**, **Νίκου Μπαμπανικολού**, **Απόστολου Κόντου**, **Στέλιου Βασιλειάδη**, **Σοφοκλή Σχορτσανίτη** κ.α., του σπουδαίου μουσικού **Θανάση Πολυκανδριώτη** πραγματοποιήθηκε η Ετήσια Εκδήλωση Βραβεύσεων του Συλλόγου Παλαίμαχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης. Ο πρόεδρος του ΣΠΑΚΕ κ. **Μιχάλης Κυρίτσος** καλωσόρισε τους εκλεκτούς προσκεκλημένους και βραβευθέντες, όπως επίσης τα μέλη του Συλλόγου, τόνισε το σπουδαίο φιλανθρωπικό και αγωνιστικό έργο σε Γυναίκες και Άνδρες του Συλλόγου που ενώνει όλους τους αθλητές ανεξαρτήτως σωματειακής προέλευσης. Φέτος βραβεύθηκαν από τον ΣΠΑΚΕ: Ο **Μιχάλης Θαλής Πουλιαντζάς**, Ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Ρώμης, στο τμήμα Κοινωνιολογίας, παλαίμαχος μπασκετμπολίστας της ΑΕΚ και της ιταλικής Φόντο Ρόμα. Την βράβευση έκαναν ο Πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος και ο πρόεδρος του ΣΠΑΚΕ.

Ο **Νίκος Βεζυρτζής**, πρόεδρος της ΚΑΕ ΠΑΟΚ και δημιουργός της μεγάλης ομάδας του «Δικέφαλου του Βορρά» στις δεκαετίες '80 και '90. Ο κ. Βεζυρτζής βραβεύθηκε από τον κ. Παυλόπουλο και τον Πρώην Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή. Ο κόουτς **Γιάννης Σφαιρόπουλος** που έχει κατακτήσει Πρωταθλήματα σε τρεις διαφορετικές χώρες, Ελλάδα, Ισραήλ και Σερβία. Την απονομή της τιμητικής πλακέτας έκαναν ο Παναγιώτης Γιαννάκης, πρόεδρος του ΣΕΠΚ, και ο Μιχάλης Κυρίτσος. Ο **Νίκος Οικονόμου**, από τους κορυφαίους Έλληνες μπασκετμπολίστες των δεκαετιών '90 και της πρώτης του 21ου αιώνα και Πρωταθλητής Ευρώπης με τον Παναθηναϊκό το 1996. Την βράβευση έκανε ο κ. Καραμανλής. Η **Κατερίνα Σωτηρίου**, 7η σε συμμετοχές με 161 στην ιστορία της Εθνικής Γυναικών. Την βράβευση έκαναν ο Περιφερειάρχης Αττικής και η Αντιπρόεδρος του ΣΠΑΚΕ Μιμή Μαρσέλου. Ο **Αντώνης Μάνος** από τους κορυφαίους Έλληνες διαιτητές των δεκαετιών '80 και

'90. Την βράβευση στον κ. Μάνο έκαναν ο Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός ε.α. κ. Κωνσταντίνος Φλώρος και η Όλγα Βαρβέρη, μέλος του Δ.Σ. του ΣΠΑΚΕ. Ο **Κώστας Κότσης**, που εργάστηκε για 23 χρόνια στα τμήματα υποδομής του Παναθηναϊκού. Την βράβευση έκαναν ο Γενικός Γραμματέας του ΣΠΑΚΕ κ. Μανώλης Λεκάκης και το μέλος του Δ.Σ. Ευάγγελος Παπαλιός. Ο **Νίκος Μίχαλος** ο οποίος έκανε πολύχρονη καριέρα σε ιστορικές ομάδες του ελληνικού μπάσκετ όπως οι Ολυμπιακός, Πανιώνιος, Μίλωνας, Έσπερος και Παγκράτι. Την βράβευση έκαναν ο Ανδρέας Λοβέρδος και ο Βασίλης Μπουγιούκος, Ταμίας του Δ.Σ. του ΣΠΑΚΕ. Ο δημοσιογράφος **Γιάννης Ντεντόπουλος**, από τους παλαιότερους και πλέον έγκριτους συντάκτες μπάσκετ. Την απονομή της τιμητικής πλακέτας στον Ντεντόπουλο έκαναν ο πρόεδρος του ΠΣΑΤ Βαγγέλης Ιωάννου και το μέλος του Δ.Σ. του ΣΠΑΚΕ Ευάγγελος Παπαλιός. Ο Αθλητικός Όμιλος Νέας Σμύρνης «Ο Μίλων» για την διαχρονική προσφορά του στο ελληνικό μπάσκετ. Την βράβευση στον πρόεδρο του Συλλόγου κ. Μιχάλη Σακελλαρίδη και τον αντιπρόεδρο Δημήτρη Αποσκήπη έκαναν ο Γιάννης Σγουρός, Αντιπρόεδρος του ΣΠΑΚΕ ο οποίος έχει υπηρετήσει τον Μίλωνα ως αθλητής, προπονητής και πρόεδρος και ο Απόστολος Κόντος, στο παρελθόν προπονητής του συλλόγου της Νέας Σμύρνης.

ΛΟΛΙΤΑ ΛΥΜΟΥΡΑ

«Απωθημένο ένα μετάλλιο με την Εθνική»

Η Λολίτα Λύμουρα είναι η μοναδική αθλήτρια που ήταν παρούσα σε όλες τις μεγάλες στιγμές του ελληνικού μπάσκετ γυναικών!

Το 2010 ήταν παίκτρια του Αθηνναϊκού στην κατάκτηση του μοναδικού ευρωπαϊκού τροπαίου από ελληνική ομάδα, του Eurocup, το 2009 μέλος της Εθνικής Γυναικών που κατακτώντας την 5η θέση στο Ευρωμπάσκετ της Λετονίας πήρε για πρώτη φορά την πρόκριση για το Παγκόσμιο της επόμενης χρονιάς, που έγινε στην Τσεχία και οκτώ χρόνια αργότερα, το '17 γκαρντ της Εθνικής η οποία έφτασε στην 4η θέση του Πανευρωπαϊκού της Τσεχίας.

Αγωνίστηκε και στο δεύτερο Παγκόσμιο που προκρίθηκε η Εθνική, το 2018 στην Ισπανία και έκλεισε την καριέρα της το 2022 ως πρωταθλήτρια Ελλάδας με τον Παναθηναϊκό. Η πρώτη ερώτηση που κάναμε στην Λολίτα Λύμουρα ήταν εάν τέσσερα χρόνια αργότερα της έχει λείψει το μπάσκετ. «Όχι, γιατί παραμένω στα γήπεδα, καθώς έχω την τύχη να είμαι τιμ μάντζερ του Παναθηναϊκού από την επόμενη ημέρα που εγκατέλειψε την ενεργό δράση», απαντά και εξηγεί: «Κάποια παιχνίδια θα ήθελα να τα παίξω ως αθλήτρια του Παναθηναϊκού στο διάστημα που σταμάτησα, όπως τους ευρωπαϊκούς αγώνες στο T-Center ή τελικούς Πρωταθλήματος απέναντι στον Ολυμπιακό».

Πως αποφάσισες να σταματήσεις;

«Ήθελα να σταματήσω όσο ήμουν ακόμη ψη-

Η Λολίτα Λύμουρα σε προσπάθεια της από αγώνα της Εθνικής απέναντι στην Τσεχία

λά. Επέστρεψα από τον ΠΑΟΚ στον Παναθηναϊκό το 2021 για να σταματήσω στην ομάδα μου και καταφέραμε με το μισό μπάτζετ να νικήσουμε τον Ολυμπιακό και να κατακτήσουμε το Πρωτάθλημα στην έδρα του αντιπάλου μας. Ήταν το πρώτο Πρωτάθλημα του Παναθηναϊκού μετά από 13 χρόνια, ήταν την σεζόν του κορωνοϊού. Ακόμη ανατριχιάζω όταν θυμάμαι ότι γυρίσαμε από το ΣΕΦ στον «Τάφου του Ινδού» και μας περίμεναν 1.500 φίλοι του Παναθηναϊκού για να πανηγυρίσουμε».

Ποιες άλλες στιγμές έχουν μείνει έντονα στην μνήμη σου;

«Η 4η θέση με την Εθνική στο Ευρωμπάσκετ του 2017. Χάσαμε στον μικρό τελικό από το Βέλγιο και η κατάκτηση ενός μεταλλίου με την Εθνική μου έχει μείνει απωθημένο. Επίσης η 5η θέση στο Πανευρωπαϊκό του 2009, που μας έδωσε την πρόκριση για πρώτη φορά στην ιστορία της Εθνικής στο Παγκόσμιο της επόμενης χρονιάς.

Και ασφαλώς το Eurocup που κατακτήσαμε

το 2010 με τον Αθηνναϊκό. Ήταν μια ανέλπιστη επιτυχία. Μόνο ο προπονητής μας Τζώρτζης Δικαιουλάκος το έλεγε από την αρχή ότι θα φτάσουμε στην κατάκτηση του ευρωπαϊκού τίτλου».

- Ποια είναι η άποψη σου για το μέλλον του μπάσκετ γυναικών της πατρίδας μας;

«Παιξα στις Εθνικές ομάδες από τα 13 χρόνια μου έως τα 33. Πάντα παίζαμε στην Α' Κατηγορία στα Ευρωπαϊκά, κορασίδων, νεανίδων, νέων γυναικών. Το 2005 με την Εθνική Νέων Γυναικών είχαμε τερματίσει στην 4η θέση του Πανευρωπαϊκού – άλλη μια χαμένη ευκαιρία στην καριέρα μου για ένα μετάλλιο - και είχα συμπεριληφθεί στην καλύτερη πεντάδα.

Σήμερα οι Εθνικές ομάδες είτε παίζουν στην Β' Κατηγορία και προσπαθούν να ανέβουν στην Α', είτε υποβιβάζονται από την Α'.

Δύο είναι τα κυριότερα προβλήματα αυτή την στιγμή: Οι πολλές ξένες παίκτριες στις ελληνικές ομάδες και ότι οι Ελληνίδες φεύγουν για κολέγια στις ΗΠΑ. Καταλαβαίνω ότι θέλουν ένα «εφόδιο» για το μέλλον, ένα πτυχίο αλλά επιστρέφουν στην Ελλάδα χωρίς να έχουν παίξει και εξελιχθεί».

Ποιο είναι το μήνυμά σου προς τα κορίτσια που παίζουν με την ομάδα του ΣΠΑΚΕ και στις διοργανώσεις του Συλλόγου;

«Πραγματικά τις χαίρομαι! Respect γιατί μετά από τόσα χρόνια στα γήπεδα συνεχίζουν να παίζουν»!

Ο «Αυτοκράτορας» θα ζει για πάντα στις καρδιές μας!

Ο «Αυτοκράτορας» ο Βασίλης Γκούμας «έφυγε» από την ζωή σε ηλικία 79 ετών και το ελληνικό μπάσκετ έγινε φτωχότερο μετά την απώλεια μιας από τις μεγαλύτερες μορφές που έχει αναδείξει.

Ο Γκούμας δεν ξύπνησε ποτέ τα ξημερώματα της Δευτέρας 30 Μαρτίου, καθώς η καρδιά του σταμάτησε να χτυπάει στον ύπνο του σκορπίζοντας θλίψη στους φίλους του μπάσκετ.

Γιατί ο «Αυτοκράτορας» όπως ήταν το παρατσούκλι του από τις εποχές της μεγάλης δόξας του στον Πανελλήνιο, είχε μόνο συμπάθειες και φίλους λόγω του αναπτυγμένου χιούμορ του και της ηγετικής προσωπικότητας του.

Γεννήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 1946 στον Βόλο όπου άρχισε να παίζει μπάσκετ στον τοπικό Ολυμπιακό. Στα 15 του βρέθηκε στην Αθήνα για να αγωνιστεί για τέσσερα χρόνια στον Πανελλήνιο. Στη συνέχεια ωστόσο, για προσωπικούς λόγους βρέθηκε στη Νότιο Αφρική και ακολούθως για άλλα δύο χρόνια στην Αιθιοπία όπου έπαιξε μπάσκετ στο ομογενειακό σωματείο, τον Ολυμπιακό Ελληνικό ΑΣ Αντίς Αμπέμπα.

Το 1966, ο Βασίλης Γκούμας επέστρεψε στην Ελλάδα και στον Πανελλήνιο με τον οποίο μεγαλούργησε. Αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ της Α' Εθνικής τέσσερις φορές (1969-70, 1973-74, 1974-75 και 1976-77).

Ανάμεσα στους καλύτερους του πλανήτη

Την δεκαετία του '70 ως αθλητής της Εθνικής ομάδας, είναι 8ος σκόρερ στην ιστορία της «επίσημης αγαπημένης» με 1641 πόντους σε 114 συμμετοχές, κλήθηκε στην Μικτή Κόσμου και στην Μικτή Ευρώπης σε μια εποχή που το ελληνικό μπάσκετ δεν είχε γνωρίσει ακόμη μεγάλες επιτυχίες!

Έπρεπε όμως να αλλάξει φανέλα για να πανηγυρίσει τον μοναδικό, ομαδικό τίτλο της καριέρας του. Ήταν αυτός του Κυπέλλου Ελλάδας του 1981, όταν οδήγησε την ΑΕΚ στην κατάκτηση του στον τελικό απέναντι στον Ηρακλή με 84-78. Τι και αν ήταν πια στα 35 του; Ο Βασίλης Γκούμας σημείωσε 30 πόντους.

Με ύψος 1.96, έπαιζε στις θέσεις των ψηλών παίζοντας με πρόσωπο και με πλάτη στο καλάθι σκοράροντας με χαρακτηριστική άνεση

Έκλεισε την καριέρα του στον Ηλυσιακό (1985-87) σε ηλικία 41 ετών.

Είναι ο δεύτερος σκόρερ στην ιστορία της Α' Εθνικής (από το 1964) με 11.030 πόντους πίσω από τον Νίκο Γκάλη.

Ως προπονητής εργάστηκε στον Πανελλήνιο και στην Εθνική Ενόπλων στις αρχές της δεκαετίας του '90.

«Τον ευχαριστούμε για τις μαγικές στιγμές»

Ο ΣΠΑΚΕ εξέφρασε την λύπη του για την απώλεια του μεγάλου Βασίλη Γκούμα:

«Το ελληνικό μπάσκετ θρηνεί την απώλεια ενός από τους μεγαλύτερους παίκτες που ανέδειξε. Ο «Αυτοκράτορας», ο Βασίλης Γκούμας έφυγε για το μεγάλο ταξίδι αλλά θα ζει για πάντα στις καρδιές των συμπαίκτων, των αντιπάλων του και των Ελλήνων φιλάθλων για τις μαγικές στιγμές που μας χάρισε.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδος και ο πρόεδρος του κ. Μιχάλης Κυρίτσος εκφράζουν την θλίψη τους για την απώλεια του Βασίλη Γκούμα και τα ειλικρινή συλλυπητήρια τους στην οικογένεια και τους οικείους του εκλιπόντος.

Ο Βασίλης Γκούμας αγωνίστηκε στην δεκαετία του '70 στην Μικτή Κόσμου και Ευρώπης. Έπαιξε στον Ολυμπιακό Βόλου, στον Πανελλήνιο, στον Ολυμπιακό Αντίς Αμπέμπα, στην ΑΕΚ και στον Ηλυσιακό.

Είναι δεύτερος σκόρερ μετά τον Νίκο Γκάλη στα χρονικά της Α' Εθνικής με 11.030 πόντους συνολικά. Στην Α' Εθνική έπαιξε έως τα 41 χρόνια του.

Με την Εθνική έχει 114 συμμετοχές και είναι 8ος σκόρερ στην ιστορία με 1.641 πόντους.

Αποχαιρετούμε με βαθιά συγκίνηση τον Βασίλη Γκούμα και τον ευχαριστούμε για την προσφορά του στο αγαπημένο μας άθλημα».

Μπλούζες και καπέλα ΣΠΑΚΕ!
Διατίθενται από τα γραφεία του ΣΠΑΚΕ στο κλειστό γυμναστήριο του ΟΑΚΑ (Λεωφόρος Κηφισίας 37 Μαρούσι 151 23, Τηλ./FAX: 2106837076) τα μπλουζάκια και τα καπελάκια του Συλλόγου μας! Οι μπλούζες κοστίζουν 7 ευρώ και τα καπέλα 5 και είναι εξαιρετικής ποιότητας!

Μην ξεχνάτε την συνδρομή σας!

Φίλες και φίλοι μέλη του ΣΠΑΚΕ ενισχύστε το έργο του Συλλόγου καταβάλλοντας την συνδρομή σας στον αριθμό λογαριασμού **48007886** εάν έχετε λογαριασμό στην Εθνική Τράπεζα ή στον αριθμό IBAN **730110099000009948007886** εάν έχετε λογαριασμό σε άλλη τράπεζα.

Μην ξεχάσετε να καταγραφεί στην κατάθεση το επώνυμο και το όνομα σας!

allstarbasket.gr allstarbasket.gr allstarbasket.gr
ALLSTAR BASKET
ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

Α.Ο. ΠΡΩΤΕΑΣ

Από τον Παύλου στον Στασινό

Ο Αθλητικός Όμιλος Πρωτεύς ιδρύθηκε το 1965 στον Νέο Κόσμο από τρεις αθλητές που προέρχονταν από τον Πανιώνιο. Από τον Βασίλη Γιαβρούτα, ο οποίος επί χρόνια στην συνέχεια ήταν πρόεδρος της ομάδας ενώ διετέλεσε και προπονητής, τον Αντώνη Μάνου, που στην συνέχεια έγινε κορυφαίος διαιτητής και τον Γιώργο Μίχα, ο οποίος, επίσης, έγινε αργότερα διαιτητής.

Λόγω της προέλευσης από τον Πανιώνιο ως χρώματα του Πρωτέα επιλέχθηκαν το κόκκινο και το μπλε.

Η πρώτη έδρα Πρωτέα ήταν το ανοικτό γήπεδο στην παιδική χαρά πλησίον του δού Γυμνασίου Αρρένων και ενός πράσινου λόφου, γι' αυτό και ήταν γνωστό σαν Βουναλάκι.

Ο Πρωτέας ανέδειξε πολύ γρήγορα δύο εξαιρετικούς παίκτες, τον Στράτο Παπαδάκη και τον αείμνηστο Νίκο Παύλου και ανέβηκε στην Α' Αθηνών. Παύλου και Παπαδάκης παραχωρήθηκαν στον γειτονικό Πανιώνιο.

Στην ιστορία έχει μείνει ένας αγώνας εναντίον της Εστίας Φιλίας στο Κουκάκι. Ο Πρωτέας νίκησε παρότι έπαιζε στην δεύτερη παράταση με δύο παίκτες τους Γιαβρούτα, Παύλου απέναντι στην Εστία Φιλίας η οποία αγωνιζόταν με πέντε παίκτες!

Ο Πρωτέας πολύ γρήγορα έγινε η ομάδα που «αγκάλιασε» η γειτονιά του Νέου Κόσμου. Το 1980 ο Πρωτέας έζησε την μεγαλύτερη στιγμή στην ιστορία του: Στον τελικό που έγινε στα Γιάννενα νικά τον ΠΑΟΚ των Παναγιώτη Φασούλα, Ζαχαρία Κατσούλη, Χρήστου Κωνσταντινίδη κ.α. με 74-59 και κατακτά το Πρωτάθλημα Ελλάδας Εφήβων!

Ηγέτες εκείνης της ομάδας με προπονητές δύο παιδιά του συλλόγου τους Νίκο Παπαθανασίου, Μπάμπη Νικολόπουλο, ήταν ο Νίκος Στασινός, ο αείμνηστος Νίκος Σερέτης, οι Νίκος Ματθαίος και Γιώργος Κεφαλάς, οι οποίοι αμέσως μετά πλαισίωσαν τον λίγο μεγαλύτερο Νικήτα Κωνσταντέλλο, στην πρώτη ομάδα.

Με το νέο «αίμα» και προπονητή τον αείμνηστο Μάκη Δενδρινό ο Πρωτέας ανέβηκε στην Β' Εθνική το 1982. Τρία χρόνια αργότερα παραχωρήθηκε στον Πανιώνιο ο Σερέτης και ήρθαν σαν ανταλλάγματα για την μεταγραφή οι Κώστας Κορρές, Σπύρος Ολύμπιος και ο επίσης αείμνηστος Παναγιώτης Μουχτούρης.

Το 1988 με προπονητή τον Παύλου, συνεργάτη τον Κωνσταντέλλο και παίκτες τους Στασινό, Κεφαλά, Παπαδάκη, Κορρέ, Ολύμπιο, Νικήτα Κακαρούχα, τον αείμνηστο Λάκη Τσικίμη κ.α. ανέβηκε στην Α2.

Ο Πρωτέας με όλα τα «αστέρια» της ιστορίας του, το 1988. Από αριστερά όρθιοι οι Παύλου (προπονητής), Τσικλάς, Μουχτούρης, Τσικίμης, Κορρές, Ολύμπιος, Κωνσταντέλλος (συνεργάτης προπονητής). Καθιστοί οι αθλητές Κεφαλάς, Στασινός, Κακαρούχας, Παπαδάκης.

Ο Πρωτέας είχε χαρακτηριστεί ομάδα των φοιτητών καθώς οι Κεφαλάς, Νικολόπουλος έγιναν γιατροί, ο Κωνσταντέλλος μετά από μεταπτυχιακές σπουδές στις ΗΠΑ κάνει καριέρα CEO, ο Αγγελόπουλος είναι πολιτικός μηχανικός κ.ο.κ.

Στην Α2 ο Πρωτέας αγωνίστηκε έως το 1994. Η ομάδα είχε αρχίσει λίγα χρόνια πριν να κάνει τον χαρακτήρα της ομάδας της γειτονιάς και έκανε μεταγραφές. Δεν άντεξε, όμως, το οικονομικό «βάρος», ενώ αποχώρησε ο επί χρόνια στυλοβάτης της και εκ των ιδρυτών της Βασίλης Γιαβρούτας.

Έτσι η ομάδα έφτασε στην τελευταία κατηγορία, την Γ' ΕΣΚΑ, όμως, τα τελευταία χρόνια έχει επιστρέψει στις... ρίζες της με σύνθημα: «Μια ομάδα, μια παρέα, μια γειτονιά». Ο σημερινός Πρωτέας έχει επικεντρωθεί στην κοινωνική προσφορά μέσω του μπάσκετ στην δύσκολη σήμερα περιοχή του Νέου Κόσμου. Προσπαθεί να επανεντάξει κοινωνικά παιδιά με παραβατική συμπεριφορά, ενώ έχει ανέλθει στην Β' Αθηνών και έχει 150 παιδιά στις ακαδημίες του.

Ο Πρωτέας έχει αποτελέσει την έμπνευση για την δημιουργία του Πρωτέα Βούλας, που παίζει σήμερα στην Α2 Ανδρών και στην Α1 Γυναίκων. Τον Πρωτέα Βούλας ίδρυσε το 1980 ένας φίλος του Α.Ο. Πρωτέα ο Γιοβάνης, που μετακόμισε από τον Νέο Κόσμο στην Βούλα.

Γι' αυτό και ο Πρωτέας Βούλας έχει και εκείνος χρώματα κόκκινο και μπλέ ενώ ονομάζεται Αθλητικός Εκπολιτιστικός Όμιλος Πρωτέας Βούλας. Οι Γιαβρούτας, Μάνος και Μίχας είχαν προσεγγίσει αρχικά το 1964 πριν την ίδρυση του Πρωτέα, τον Εκπολιτιστικό Όμιλο Νέου Κόσμου και είχαν αγωνιστεί για μια σεζόν με αυτή την ονομασία στην Γ' Κατηγορία Αθηνών.